

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.11.2012
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

BEGRUNDELSE

1. Generel baggrund og formål

Rådet har i overensstemmelse med artikel 62, stk. 2, litra b), nr. i), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtaget Rådets forordning (EF) nr. 539/2001¹ om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (den såkaldte "negativliste", Bilag I), og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (den såkaldte "positivliste", Bilag II). Fastlæggelsen af disse lister er en af de ledsageforanstaltninger, der ifølge EF-traktatens artikel 61 er direkte knyttet til den frie bevægelighed for personer i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det relevante retsgrundlag er artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten).

For at afgøre, om statsborgere fra et givet tredjeland er underlagt visumpligt eller er fritaget for dette krav, foretages der en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier, blandt andet vedrørende ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, samt Den Europæiske Unions forbindelser med det pågældende tredjeland, samtidig med at der også tages hensyn til den regionale samhørighed og til gensidighedsprincippet. I betragtning af kriteriet om offentlig orden og ulovlig indvandring bør sikkerheden ved de rejsedokumenter, de pågældende tredjelande udsteder, også have særlig opmærksomhed.

Da kriterierne i forordning (EF) nr. 539/2001 kan udvikle sig i tidens løb i forhold til tredjelande, bør negativlistens og positivlistens sammensætning revideres med regelmæssige mellemrum. I Stockholmprogrammet, der blev vedtaget i december 2009, anmodede Det Europæiske Råd udtrykkeligt Kommissionen om regelmæssigt at gennemgå listen over tredjelande, hvis statsborgere ikke er underlagt visumpligt, i overensstemmelse med relevante kriterier vedrørende f.eks. ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed under hensyntagen til Unionens interne og udenrigspolitiske mål.

Derfor er forordning (EF) nr. 539/2001 blevet ændret otte gange² siden vedtagelsen, senest i 2010 i forbindelse med Taiwans overførelse til positivlisten og også resultatet af dialogen om visumliberalisering, hvor Albanien og Bosnien blev overført til positivlisten.

Europa-Parlamentet og Rådet forhandler om en række ændringer af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 539/2001, som Kommissionen har foreslået³: indførelse af en visumbeskyttelsesklausul, som sikrer en hurtig, midlertidig suspension af visumfritagelsen for et tredjeland på positivlisten i en nødsituation, styrkelse af retssikkerheden ved at indføre regler for visse situationer, der endnu ikke er dækket af forordningen og en tilpasning af

¹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

² Rådets forordning (EF) nr. 2414/2001 af 7.12.2001, EFT L 327 af 12.12.2001, s. 1, Rådets forordning (EF) nr. 453/2003 af 6.3.2003, EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10, Rådets forordning (EF) nr. 851/2005 af 2.6.2005, EUT L 141 af 4.6.2005, s. 3, Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20.11.2006, EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1, Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006 af 21.12.2006, EUT L 405 af 30.12.2006, s. 23, Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009 af 30.11.2009, EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1, Rådets forordning (EU) nr. 1091/2010 af 24.11.2010, EUT L 329 af 14.12.2010 og Rådets forordning (EU) nr. 1211/2010 af 15.12.2010, EUT L 339 af 22.12.2010, s. 9.

³ KOM(2011) 290 endelig.

bestemmelserne i lyset af de nylige ændringer som følge af Lissabontraktaten og afledt ret, f.eks. visumkodeksen (Rådets forordning (EF) nr. 810/2009)⁴.

Listerne i forordning (EF) nr. 539/2001 skal regelmæssigt revurderes generelt i overensstemmelse med ovennævnte kriterier, som er defineret i forordningen.

Denne revision af de lister, der er vedlagt som bilag til forordningen, har således til formål at sikre, at:

- sammensætningen af listerne over tredjelande opfylder kriterierne i forordningens betragtning 5, navnlig vedrørende ulovlig indvandring og offentlig orden samt vedrørende overførsel af lande fra ét bilag til et andet, hvor det er relevant
- forordningen i overensstemmelse med artikel 77, stk. 2, litra a), i i EUF-traktaten udtømmende fastlægger, hvorvidt en statsborger fra et tredjeland skal være underlagt eller fritaget for visumpligt.

2. Forslagets punkter

2.1 Overførsel af tredjelande fra negativlisten (Bilag I) til positivlisten (Bilag II)

På linje med fremgangsmåden for de tidligere ændringer til forordning (EF) nr. 539/2001 har Kommissionen med henblik på den regelmæssige revision af listerne spurgt medlemsstaterne, om bilagene til forordningen efter deres mening stadig er i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt i forordningen. Der indkom ingen forslag fra medlemsstaterne om at overføre tredjelande fra positivlisten til negativlisten. Kommissionen modtog derimod forslag til en række tredjelandes overførsel fra negativlisten til positivlisten. Nogle tredjelande henvendte sig direkte til Kommissionen med en anmodning om at blive overført til positivlisten. Oplysningerne fra medlemsstaterne (Kommissionen modtog 20 svar) er blevet analyseret sammen med oplysninger fra andre kilder, herunder fra de EU-delegationer, der er ansvarlige for de omhandlede tredjelande, og statistikker udarbejdet af Eurostat vedrørende indvandringsstrømme, asyl og håndhævelsesforanstaltninger mod ulovlig migration⁵. Analysen fik Kommissionen til at konkludere, at de lande og britiske statsborgere, der er opført i nedenstående afsnit, bør overføres til positivlisten.

2.1.1 Caribiske østater

Kommissionen har analyseret de foreliggende oplysninger, herunder statistikker, for de tredjelande, som medlemsstaterne har foreslået. Der skal navnlig lægges vægt på følgende: landets økonomiske og sociale udvikling, risikoen for ulovlig indvandring til Den Europæiske Union, forbindelserne udadtil og kriteriet om regional samhørighed.

Kommissionen kom til den konklusion, at det ikke længere kunne begrundes at pålægge statsborgere fra Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne eller Trinidad og Tobago visumpligt. Et betydeligt antal medlemsstater foreslog, at disse lande blev overført fra negativlisten til positivlisten. Disse fem lande repræsenterer ingen risiko for Den Europæiske Unions medlemsstater, hvad angår ulovlig indvandring og offentlig orden og

⁴ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

⁵ I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11.7.2007 (EUT L 199 af 31.12.2007, s. 23).

sikkerhed, jf. kriterierne i forordningens betragtning 5. Endvidere er disse tredjelande veletablerede demokratier. De har en god levestandard og en stabil økonomi i vækst i regionen. De har bevist, at de er i stand at takle den nuværende globale finansielle krise og forbedre deres allerede gode forbindelser til både Unionen og de internationale finansielle institutioner. Ved revisionen af forordning (EF) nr. 539/2001⁶ i 2006 blev fire lande beliggende i samme region allerede overført til positivlisten, og ophævelsen af visumpligten for statsborgere fra disse fire lande har ikke haft negative følger med hensyn til ulovlig migration eller sikkerhed. Det foreslås derfor, at Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne og Trinidad og Tobago overføres fra negativlisten til positivlisten.

Det er også værd at bemærke, at fire medlemsstater har en repræsentation i Trinidad og Tobago (Frankrig, Tyskland, Nederlandene og Spanien). Kun en medlemsstat (Frankrig) har et konsulat i Saint Lucia, som er et populært turistmål. Da ingen medlemsstater har repræsentationer i Grenada, Dominica og Saint Vincent og Grenadinerne, skal statsborgere fra disse stater søge om Schengenvisum i udlandet, hvilket medfører betydelige omkostninger. Både Grenada og Saint Lucia har kun en repræsentation i Schengenmedlemsstaterne og et højkommissariat i Det Forenede Kongerige.

I Trinidad og Tobago er alle EU-borgere på nuværende tidspunkt fritaget for visumpligt, dog på forskellige betingelser og for forskellige opholdsperioder (kun en måned for statsborgere fra Slovakiet, Slovenien, Den Tjekkiske Republik, Polen, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Litauen, Letland og Estland). I de andre fire Caribiske østater er statsborgere fra alle EU-medlemsstater fritaget for visumpligt for ophold af indtil 180 dage varighed.

I betragtning af kriteriet om offentlig orden og ulovlig indvandring bør sikkerheden ved de rejsedokumenter, de pågældende tredjelande udsteder, også have særlig opmærksomhed. Da forordningen sidst blev ændret, meddelte Kommissionen, at fremtidige overførsler til positivlisten kunne afhænge af opfyldelse af særlige betingelser vedrørende sikkerheden ved rejsedokumenter. Som følge heraf blev udstedelse af biometriske pas opstillet som en betingelse for at overføre landene i Vestbalkan fra negativlisten til positivlisten i betragtning af svaghederne ved de tidligere passystemer i denne region og de deraf følgende problemer. I betragtning af det høje sikkerhedsniveau for CARICOM-rejsedokumenter for de lande, der er berørt af denne ændring, samt den regionale samhørighed med andre lande, der er blevet overført til positivlisten ved en nylig ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 (forordning (EF) nr. 1932/2006) i samme region, bør udstedelse af biometriske pas ikke være en betingelse for at overføre Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne eller Trinidad og Tobago. Disse tredjelande har meget sikre CARICOM maskinlæsbare pas, og de har til hensigt at erstatte deres pas med biometriske pas i den nærmeste fremtid.

For at sikre overensstemmelse med tidligere visumfritagelser for lande i den samme caribiske region, som ikke har haft negative følger, og for i fremtiden at sikre fuld gensidighed for visumfri kortvarige ophold på tre måneder inden for en periode på seks måneder i forhold til disse lande (hvilket ikke helt er tilfældet på nuværende tidspunkt, f.eks. i Trinidad og Tobago), bør visumfritagelsen for statsborgere fra disse lande ikke finde anvendelse, før en aftale om visumfritagelse mellem Den Europæiske Union og de berørte lande er indgået og trådt i kraft.

⁶ Forordning (EF) nr. 1932/2006 af 21.12.2006, EUT L 405 af 30.12.2006, s. 23.

2.1.2 Østater i Stillehavet

Efter at have gennemgået kriterierne vedrørende ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed og Unionens forbindelser udadtil mener Kommissionen, at Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Samoa, Salomonøerne, Østtimor, Tonga, Tuvalu og Vanuatu bør overføres til positivlisten i forordning (EF) nr. 539/2001.

De seneste statistikker viser, at ingen af disse lande giver anledning til ulovlig migration til EU.

De pas, der udstedes af disse lande, er maskinlæsbare⁷ og indeholder et tilstrækkeligt antal sikkerhedstræk. Som forklaret ovenfor for de Caribiske østater bør udstedelse af biometriske pas i østaterne i Stillehavet ikke være en betingelse for at fritage deres statsborgere for visumpligt.

Kun to medlemsstater er repræsenteret i disse lande: Portugal i Østtimor og Frankrig i Vanuatu. Medlemsstaternes begrænsede repræsentation i regionen kan medføre betydelige omkostninger for personer, der ansøger om Schengenvisa.

Fiji hører til denne region, men i lyset af den nuværende politiske situation i landet og de manglende fremskridt med at overholde afgørende bestemmelser i Cotonou-aftalen, anses det ikke for passende at foreslå en overførsel til positivlisten.

Papua Ny Guinea er også beliggende i regionen, men landet er meget anderledes med hensyn til størrelsen af befolkning og område. Endvidere oplever landet i øjeblikket en vanskelig politisk situation, der forhindrer det i at blive omfattet af visumfritagelse på nuværende tidspunkt.

De fleste af østaterne i Stillehavet har ophævet visumpligten for statsborgere fra de fleste medlemsstater. For at sikre fuld gensidighed i fremtiden i forhold til disse stater i Stillehavet, hvad angår kortvarige ophold på tre måneder inden for en periode på seks måneder, og sikre overensstemmelse med tidligere visumfritagelser, bør visumfritagelsen for statsborgere fra disse lande imidlertid ikke finde anvendelse, før en aftale om visumfritagelse mellem Den Europæiske Union og de berørte lande er indgået og trådt i kraft.

2.1.3 Specifikke kategorier af britiske statsborgere

Revisionen i 2006 af forordning (EF) nr. 539/2001⁸ forsøgte at afklare situationen for britiske statsborgere, der ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i henhold til EU-retten. Nogle af dem (British Nationals (Overseas) blev opført i et nyt afsnit i Bilag II, mens resten (British Overseas Territories Citizens, som ikke har opholdsret i Det Forenede Kongerige, British Overseas Citizens og British Subjects, som ikke har opholdsret i Det Forenede Kongerige, og British Protected Persons) blev opført i et nyt afsnit i Bilag I. Denne differentiering blev skønnet nødvendig på det tidspunkt, da man bl.a. mente, at der var en risiko for ulovlig indvandring.

⁷ Kiribati er ved at opgradere sine pas til maskinlæsbare pas med støtte fra det australske ministerium for indvandring.

⁸ Forordning (EF) nr. 1932/2006 af 21.12.2006, EUT L 405 af 30.12.2006, s. 23.

Statistikkerne for de seneste tre år for afvisning ved grænserne og pågribelse af ulovlige migranter viser imidlertid, at britiske statsborgere med visumpligt ikke udgør en risiko med hensyn til ulovlig migration til Schengenområdet, da tallene er meget lave. Nogle af dem har opholdsret i Det Forenede Kongerige. Endvidere bor de fleste af dem på øer i den caribiske region (Bermuda, Turks- og Caicosøerne, Montserrat osv.), som i høj grad ligner de lande i samme region, der gradvist er ved at blive overført til Bilag II (se 2.1.1 ovenfor). Regional samhørighed vil derfor kræve, at disse personer behandles på samme måde. Antallet af personer i de fire grupper af britiske statsborgere, der i øjeblikket er opført i Bilag I, anslås til under 300 000.

Sikkerheden for britiske statsborgeres rejsedokumenter er garanteret, da disse dokumenter er udfærdiget i Det Forenede Kongerige i henhold til strenge tekniske specifikationer. De er maskinlæsbare og indeholder en række sikkerhedstræk.

2.2. Ajourføring af negativlisten (Bilag I): opførelse af Sydsudan

Den 9. juli 2011 erklærede Sydsudan sig formelt for uafhængig af Sudan, der er opført på negativlisten. Den 14. juli 2011 blev landet medlem af De Forenede Nationer. Bilag I skal derfor ændres til at omfatte en henvisning til Sydsudan.

3. De vigtigste af de hørte organisationer/eksperter

Medlemsstaterne er blevet hørt.

4. Konsekvensanalyse

Ikke nødvendig.

5. Retsgrundlag

Forordning (EF) nr. 539/2001 var oprindeligt baseret på artikel 62, stk. 2, litra b), nr. (i), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I lyset af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten) udgør dette forslag en udvikling af den fælles politik for visa i henhold til artikel 77, stk. 2, litra a), i EUF-traktaten.

6. Proportionalitets- og nærhedsprincippet

Forordning (EF) nr. 539/2001 fastlægger listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (negativlisten), og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (positivlisten).

En afgørelse om at ændre listerne og overføre lande fra negativlisten til positivlisten eller omvendt falder inden for Unionens enekompetence, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), i EUF-traktaten.

7. Reguleringsmiddel/reguleringsform

Forordning (EF) nr. 539/2001 skal ændres ved en forordning.

8. Virkninger for budgettet

Den foreslåede ændring har ingen virkninger for Den Europæiske Unions budget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sammensætningen af listerne over tredjelande i bilag I og II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001⁹ bør være i overensstemmelse med kriterierne i forordningens betragtning 5. Nogle tredjelande, hvis situation har ændret sig med hensyn til disse kriterier, bør overføres fra det ene bilag til det andet.
- (2) Der er ikke grund til at opretholde visumpligten for statsborgere fra Dominica, Grenada, Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Samoa, Salomonøerne, Østtimor, Tonga, Trinidad og Tobago, Tuvalu og Vanuatu. Disse lande udgør ingen risiko for Den Europæiske Union, hvad angår ulovlig indvandring og offentlig orden og sikkerhed, jf. kriterierne i betragtning 5 i forordning (EF) nr. 539/2001. Statsborgere fra disse lande bør fritages for visumpligt for ophold af højst tre måneders varighed, og disse lande bør overføres til bilag II.
- (3) Visumfritagelse for statsborgere fra Dominica, Grenada, Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Samoa, Salomonøerne, Østtimor, Tonga, Trinidad og Tobago, Tuvalu og Vanuatu bør først træde i kraft, når der er indgået bilaterale aftaler om visumfritagelse mellem Unionen og de omhandlede lande for at sikre fuld gensidighed.
- (4) Statistiske oplysninger viser, at de grupper af britiske statsborgere, der på nuværende tidspunkt er opført i punkt 3 i bilag I, ikke udgør en risiko, hvad angår ulovlig migration til Schengenområdet, og at de fleste bor på øer i den caribiske region, som har stærke forbindelser til og ligheder med nabolandene, som er fritaget for

⁹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

visumpligt. Disse grupper af britiske statsborgere bør derfor fritages for visumpligt for ophold af højst tre måneders varighed, og de bør derfor i stedet opføres i bilag II.

- (5) Udviklingen i international ret, der medfører ændringer i status eller benævnelse for visse stater eller enheder, bør afspejles i bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001. Sydsudan bør indsættes i bilag I til forordningen, da landet erklærede sig uafhængigt den 9. juli 2011 og blev medlem af De Forenede Nationer den 14. juli 2011.
- (6) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁰, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale¹¹.
- (7) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹², henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹³.
- (8) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF¹⁴.
- (9) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹⁵. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (10) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹⁶. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

¹⁰ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

¹² EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

¹⁴ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

¹⁵ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

¹⁶ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

- (11) For så vidt angår Cypren udgør denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (12) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

1. I bilag I foretages følgende ændringer:

- a) I punkt 1 udgår Dominica, Grenada, Kiribati, Marshalløerne, Micronesien, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Samoa, Salomonøerne, Østtimor, Tonga, Trinidad og Tobago, Tuvalu og Vanuatu, og Sydsudan indsættes.
- b) Punkt 3 udgår.

2. I bilag II foretages følgende ændringer:

- a) I punkt 1 indsættes følgende:

"Dominica*",

"Grenada*",

"Kiribati*",

"Marshalløerne *",

"Micronesien*",

"Nauru*",

"Palau*",

"Saint Lucia*",

"Saint Vincent og Grenadinerne*",

"Samoa*",

"Salomonøerne*",

"Østtimor*",

"Tonga*",

"Trinidad og Tobago*",

"Tuvalu*", og

"Vanuatu*".

* "Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union".

b) Punkt 3 affattes således:

"3. Britiske statsborgere, der ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i henhold til EU-retten:

British Nationals (Overseas).

British Overseas Territories Citizens (BOTC)

British Overseas Citizens (BOC)

British Protected Persons (BPP)

British subjects (BS)".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

Formand